

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Sang om Grundloven

Citation: Aarestrup, Emil: "Sang om Grundloven", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær ; Henrik Denman , C. A. Reitzel, 1976, s.7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup06-shoot-workid54217/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

TILEGNELSE TIL AMALIE RABEN

Du ser i mine Digte
Et yndigt Allehaande;
Men det er dine Læber,
I mine Vers som Aande.

Jeg dirrer kun som Strengen
Der af din Finger røres;
Jeg er det fjerne Echo,
Som af din Stemme høres.

Det Stilhedsdyb, i hvilket
Dit mindste Suk genlyder;
Det Spejl, hvori dit Aasyn
Sin skønne Straale bryder.

Du er den klare Maane
Og jeg de sorte Taager;
Du Øret, jeg den hule
Conchylie, der koger.

SANG OM GRUNDLOVEN

(Aisungen ved Grundlovsfesten i Næsbyhoveds Skov
den 5. Juni 1854).

Et bredfuldt Bæger er det Tid at løfte
Paa Pagtens Dag, som femte Gang oprandt!
Et mandigt Chor, høitringende, skal drøfte,
Om Folkets Eed var Alvor eller Tant;
See, alle Danmarks sommergrønne Lunde
Til tusind Krandsæ sne sig Landet om,

Og Havet lytter, gennem Sø og Sunde,
At høre Gjenlyd af den faste Dom.

Saa hør da til! Forkynd vort glade Stævne,
Vort kjække Haab om tro Samdrægtighed.
Den femte Juni vi med Stolthed nævne
En Helligdag, hvorover lyses Fred!
Som Sæden, gjemt paa Nordens Vinteragre,
Har brudt sin Skal, og blomstrer frodig frem,
Saaledes steg vor Frihed op, den fagre,
Og skygger nu om vore Fædres Hjem.

Hvad længe i vort Indre dybt sig rørte,
Vor Trang til Daad og mandig, fri Bedrift,
Vor Konge mildt, i Farens Stund, bønharde,
Og Danmarks Grundlov fik hans Underskrift;
I Folkets Hjerte er den trygt bevaret,
Der holdes den i hellig Varetægt,
Med Jubel fejret og med Kraft forsvaret –
Den bedste Arv for Danmarks unge Slægt!

Ja hører til! Forkynd det over Jorden!
Vor Troskabseed gjentages denne Stund:
Høit leve Friheds unge Pagt i Norden!
Saa toner det fra Mark og Skov og Sund,
Hvad vi besvore, vil vi ærligt holde –
Gid Rigets Lov maa uforkrænket staae,
Saa længe vi kan løfte danske Skjolde
Og Dannebrogen vaier i det Blaae.

Autor.